

Ὁρθοδοξία

«Τίς κοινωνία φωτι

πρὸς σκότος;»

καὶ Αἵρεσις

Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία καὶ ὁ Τεκτονισμὸς*

Πρωτ. Βασιλείου Ἀ. Γεωργοπούλου, Δρ. Θ.

Βασικὴ τακτικὴ διαφόρων Ὁμάδων, Κινήσεων, Ὁργανώσεων κ.ἄ., τῶν ὁποίων ὁ χαρακτήρας τους, οἱ διδασκαλίες καὶ οἱ πρακτικὲς εἶναι ἀπολύτως ἀσυμβίβαστες μὲ τὴν Ὁρθόδοξη Πίστη μας, εἶναι ἡ προσπάθεια χειραγώγησης τῶν ἀνθρώπων μέσω τῆς παραπληροφόρησης. Τακτικὴ ἡ ὁποία κατ' ἐξοχὴν χρησιμοποιεῖται ἀπὸ τὸν Τεκτονισμὸ ἢ Μασωνία.

Μόνιμη ἐπώδὸς τῶν διαφόρων Τεκτόνων ἀποτελεῖ ὁ ἰσχυρισμὸς, ὅτι ἀποτελοῦν ἀπλῶς Φιλοσοφικὴ Ὁργάνωση ποὺ ἀποβλέπει στὴν ἀναζήτηση τῆς ἀλήθειας, στὴν κοινωνικὴ καὶ ἀτομικὴ πρόοδο, χωρὶς νὰ ἔχουν θρησκευτικὸ χαρακτήρα. Ἄποψη ποὺ προσπαθοῦν νὰ τὴν διαδώσουν μὲ κάθε πρόσφορο μέσο καὶ σὲ κάθε εὐκαιρία.

Θεωροῦν μάλιστα, ὅτι μπορεῖ κάποιος νὰ εἶναι ταυτοχρόνως καὶ Χριστιανὸς καὶ Τέκτονας.

• Ἰσχύει ὅμως κάτι τέτοιο; **Εἶναι δυνατόν κάποιος νὰ εἶναι Χριστιανὸς Ὁρθόδοξος καὶ ταυτοχρόνως νὰ εἶναι καὶ Μασὼνας;**

Γιὰ τὴν Ὁρθόδοξη Πίστη μας κάτι τέτοιο εἶναι **ὄχι μόνον ἀδύνατο, ἀλλὰ καὶ ἀδιανόητο.**

* * *

Ἐν προκειμένῳ, εἶναι χρήσιμο νὰ θυμηθοῦμε ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἔχει κατ' ἐπανάληψη τοποθετηθεῖ γιὰ τὸν Τεκτονισμὸ κατὰ τρόπο σαφῆ, ὑπεύθυνο καὶ συγκεκριμένο.

• Ὑπενθυμίζουμε χαρακτηριστικά:

1) Ἡ Διορθόδοξος Ἐπιτροπὴ, ποὺ συνεδρίασε στὴν Μονὴν Βατοπαιδίου ἀπὸ 8-23/6/1930 στὸ Ἅγιον Ὄρος, χαρακτηρίζει τὸν Τεκτονισμὸ

- «ὡς σύστημα ἀντιχριστιανικὸν καὶ πεπλανημένον».

2) Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, στίς 12-10-1933, σὺν τοῖς ἄλλοις, ὑπογραμμίζει ὅτι ὁ Τεκτονισμὸς

- «ὕπομνησκει τὰς παλαιὰς ἐθνικὰς μυστηριακὰς θρησκείας ἢ λατρείας, ἀπὸ τῶν ὁποίων κατάγεται καὶ τῶν ὁποίων συνέχειαν καὶ ἀναβίωσιν ἀποτελεῖ» [Περ. «Ἐκκλησία» 48, (4-12-1933), σ. 1].

3) Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὸν Νοέμβριο τοῦ 1972, ἐπαναλαμβάνει

- «ὅτι ἡ Μασωνία εἶναι ἀποδεδειγμένως θρησκεία μυστηριακή, προέκτασις τῶν παλαιῶν εἰδωλολατρικῶν θρησκειῶν, ὅπως ξένη καὶ ἀντίθετος πρὸς τὴν ἐξ ἀποκαλύψεως σωτηριώδη ἀλήθειαν τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας. Διαδηλοῖ κατηγορηματικῶς ὅτι ἡ ιδιότης τοῦ Μασώνου ὑπὸ οἰανδήποτε μορφήν εἶναι ἀσυμβίβαστος πρὸς τὴν ιδιότητα τοῦ χριστιανοῦ μέλους τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ» [Περ. «Ἐκκλησία» 50, (1973), σ. 17].

4) Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 1996, θεωρεῖ τὴν Μασωνία «παγανιστικὴ θρησκεία» ἀσυμβίβαστη μὲ τὸ Χριστιανισμὸ καὶ τὴν χαρακτηρίζει «ὡς ἀντίχριστον σύστημα» [Περ. «Ἐκκλησία» 73 (1996), σσ. 673-674].

* * *

Διάφοροι τεκτονικοὶ κύκλοι ἰσχυρίζονται, ὅτι αὐτὲς οἱ ἀδαμαντίνου διαύγειας Ὀρθόδοξες τοποθετήσεις εἶναι ἀνακρίβειες, ἀστήρικτες θεωρητικὲς διακηρύξεις καὶ εἶναι, πάντα κατὰ τοὺς ἰσχυρισμούς τους, καρπὸς μιᾶς ἰσχυρῆς προκατάληψης.

Ἴσχύει ὅμως κάτι τέτοιο; Ἀναμφιβόλως ὄχι. Ἀντιθέτως, αὐτοὶ οἱ ἰσχυρισμοὶ ἀποτελοῦν μιὰ ἀκόμα προσπάθεια μασωνικῆς παραπληροφόρησης. Καὶ τοῦτο, γιὰ τὸ ἀποδεικνύεται εὐκόλα καὶ ὁ παγανιστικὸς καὶ ὁ ἀποκρυφιστικὸς καὶ ὁ ἀντιχριστιανικὸς χαρακτήρας τοῦ Τεκτονισμοῦ ἀπὸ πλῆθος μασωνικῶν κειμένων-μαρτυριῶν.

Ὡς ἀποδείξεις θὰ παραθέσουμε ἐνδεικτικὰ θέσεις ἀπὸ τὴν «Ἐγκυκλοπαίδεια τῆς Ἐλευθέρου Τεκτονικῆς», ἀφ' ἑνὸς μὲν γιὰ τὸ ἀποτελεῖ ἔκδοσις τῆς Μασωνικῆς Στοᾶς Ὁμηρος, ἀφ' ἑτέρου δὲ γιὰ τὸ συντάκτης τῶν διαφορῶν λημμάτων παραθέτει καὶ ἀπόψεις καὶ ἄλλων Μασώνων Ἑλλήνων καὶ ξένων, ἔτσι ὥστε νὰ καθίσταται τὸ ἐν λόγῳ ἔργο πρὸς ἀντιπροσωπευτικὸ γιὰ τὸν χῶρο του.

α) Ἡ παρουσία ἀποκρυφιστικῶν στοιχείων στὸν Τεκτονισμὸ

Διαβάζουμε στὴν ἐν λόγῳ Μασωνικῇ Ἐγκυκλοπαίδεια σχετικὰ μὲ τοὺς ἀνώτερους βαθμοὺς τοῦ Τεκτονισμοῦ:

«Οἱ ἀνώτεροι βαθμοὶ τοῦ οὐδὲν ἄλλον εἶναι ἢ συμπύκνωσις τῶν διαφόρων μορφῶν τοῦ “ἑσωτερισμοῦ” προσφέρουσα εἰς τὸν Τέκτονα εὐρὸν πεδῖον ἐρεύνης εἰς τὴν σφαιρᾶν τοῦ ὑπεραισθητοῦ» (σ. 127).

• Στὴν ἴδια σελίδα ἐπίσης ἀναφέρεται:

«Παραμένει ἀναντίρρητον ὅτι ἡ ὅλη διάρθρωσις τῶν πέραν τοῦ 3^{ου} βαθμῶν τοῦ περικλείει μέγιστον μέρος τῆς Ἀποκρύφου ἐπιστήμης καὶ τοῦ μυστηρίου συγχρόνως. Ἄλλως θὰ ἦτο ἀδύνατον νὰ ἐρμηνευθοῦν καὶ νὰ κατανοηθῶσιν οἱ βαθμοὶ οὗτοι, τὰ σύμβολα καὶ αἱ ἀλληγορίαι των» (σ. 127. Πρβλ. καὶ σ. 103).

Σταματοῦν ὁμως ἐδῶ οἱ μαρτυρίες; Ὅχι.

• Θὰ ἀναφέρουμε μιὰ ἀκόμη χαρακτηριστικὴ ἀπὸ τὶς πολλές. Σ' αὐτὴν ὁμολογεῖται ἡ παρουσία στὸν Τεκτονισμὸ τῆς ἰουδαϊκῆς ἀποκρυφιστικῆς παράδοσης τῆς **Καββάλα**.

Ἀναφέρεται χαρακτηριστικά:

«Εἰς πλείστους ἀνωτέρους Τεκτονικοὺς βαθμοὺς γίνεται χρῆσις τῆς Καββάλα, ὀλόκληρα δὲ Τεκτονικὰ δόγματα ἔχουν στηριχθῆ ἐπὶ τῶν ἀρχῶν της» (σ. 507).

Καὶ ἀλλοῦ:

«Ἡ προσεκτικὴ μελέτη τῶν διαφόρων Τεκτονικῶν βαθμῶν ἀποδεικνύει τὴν ἀναμφισβήτητον ἐπίδρασιν τῆς καββαλιστικῆς παραδόσεως ἐπὶ τοῦ Τεκτονισμοῦ» (σ. 510).

β) Ἡ παρουσία παγανιστικῶν στοιχείων στὸν Τεκτονισμὸ

Χαρακτηριστικὲς εἶναι ἐπίσης καὶ οἱ μαρτυρίες ποὺ ὑπάρχουν στὴν ἐν λόγῳ Μασωνικῇ Ἐγκυκλοπαίδεια γιὰ τὴν παρουσία τοῦ παγανιστικοῦ στοιχείου στὸν Τεκτονισμὸ.

• Ἀναφέρουμε ἐνδεικτικῶς δύο:

«Οὐδεὶς ὁμως ἐξετάζων προσεκτικῶς τοὺς τρόπους, καθ' οὓς ἡ ἀνάστασις ἢ ἡ ἐπιστροφή εἰς τὴν ζωὴν ἐδιδάσκοντο διὰ συμβόλων καὶ τελετῶν εἰς τὰ Ἀρχαῖα μυστήρια καὶ διδάσκονται καὶ σήμερον εἰς τὴν τεκτονικὴν μύησιν δύναται νὰ ἀρνηθῆ, ὅτι ὁ Τεκτονισμὸς ἀπέρρευσε ἐκ τῶν ἀρχαίων μυστηρίων» (σ. 93. Πρβλ. A.G. Mackey, An Encyclopaedia of Freemasonry, vol. 2, Chicago 1947, σ. 851).

• Μὲ τὴν ἴδια ἐπίσης βεβαιότητα καὶ σαφήνεια ἀλλοῦ ὁμολογεῖται:

«Οἱ τρεῖς πρῶτοι συμβολικοὶ βαθμοὶ δὲν εἶναι τι ἄλλο ἢ πιστὴ ἐπανάληψις τῶν περὶ “ἀθανασίας τῆς ψυχῆς” διδασμάτων τῶν Αἰγυπτιακῶν, τῶν Διονυσιακῶν, τῶν Ὀρφικῶν, τῶν Ἐλευσίνιων καὶ τῶν Μιθραϊκῶν Μυστηρίων» (σ. 127, Βλ. καὶ σσ. 151, 633).

γ) Ἡ παρουσία ἀντιχριστιανικῶν διδασκαλιῶν στὸν Τεκτονισμὸ

Ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν πλανῶν, ποὺ ἀποτελοῦν ἀντιλήψεις τοῦ Τεκτονισμοῦ, θὰ σταθοῦμε ἐνδεικτικὰ μόνο σὲ μία περίπτωση, στὴν ἀντιχριστιανικὴ πλάνη τῆς **μετενσάρκωσης**.

Ἐξόχως διαφωτιστικὰ εἶναι ὅσα ἀναφέρονται γι' αὐτὴν στὴν Μασωνικὴ Ἐγκυκλοπαίδεια.

• **Ἀναφέρονται**, λοιπόν, τὰ ἐξῆς:

«**Ὁ Ἐλευθεροτεκτονικὸς ἐσωτερισμὸς πρεσβεύει ἐπίσης, ὡς εἶναι φυσικόν, τὸ δόγμα τῆς μετενσάρκωσης, ἄνευ τοῦ ὁποίου δὲν εἶναι δυνατόν νὰ νοηθῆ καὶ στηριχθῆ ὁ περὶ ἐξελίξεως νόμος. (...) Ἄθανασία ψυχῆς ἄλλως τε, ὡς τὴν πρεσβεύει ὁ Ἐλευθεροτεκτονισμὸς, δὲν θὰ ἦτο νοητὴ ἄνευ τῆς μετενσάρκωσης**» (σ. 607).

* * *

Οἱ Μασωνικὲς μαρτυρίες ἀποδεικνύουν ὅτι οἱ θέσεις τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας γιὰ τὸν Τεκτονισμὸ ἐπιβεβαιώνονται ἀπὸ τὴν πραγματικότητα καὶ δὲν ἀποτελοῦν ἀστήρικτες κατηγορίες ποὺ εἶναι καρπὸς προκατάληψης, ὅπως ἰσχυρίζονται διάφοροι τεκτονικοὶ κύκλοι.

Ταυτοχρόνως ὁμως ἀποδεικνύουν καὶ τὴν ἀπόπειρα παραπληροφόρησης, ποὺ ἐπιχειρεῖται ἀπὸ τὸν Τεκτονισμὸ, σχετικὰ μὲ τὴ φύση καὶ τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς Ὁργάνωσής τους.

Εἶναι νομίζουμε αὐτονόητο, ὅτι **κάποιος** ποὺ **θέλει** νὰ εἶναι **συνειδητὸς Ὁρθόδοξος Χριστιανός** δὲν **μπορεῖ** νὰ εἶναι **ταυτοχρόνως καὶ Τέκτονας**.

Ποιά σχέση μπορεῖ νὰ ἔχει τὸ Φῶς τοῦ Εὐαγγελίου μὲ τὴν ἀποκρυφιστικὴ καὶ παγανιστικὴ καταχνιά τοῦ Τεκτονισμοῦ; Ἀναμφιβόλως καμμία.

Ἡ μύηση καὶ ἡ ἔνταξη κάποιου στὴν Μασωνία εἶναι ἐπιστροφή ἀπὸ τὸν χῶρο τῆς Ζωῆς, ἀπὸ τὸν χῶρο τῆς κατὰ Χριστὸν «Καινῆς Κτίσεως» (Β' Κορ. ε' 17), ποὺ εἶναι ἡ Ἐκκλησία, στὸν χῶρο τῆς σκιᾶς καὶ τοῦ θανάτου (Ματθ. δ' 16. Λουκ. α' 79), ποὺ εἶναι ὁ παγανισμὸς καὶ ὁ ἀποκρυφισμὸς.

(*) Περιοδ. «**Στύλος Ὁρθοδοξίας**», ἀριθ. 72 / Ὀκτώβριος 2006, σελ. 23. Βλ. καὶ περιοδ. «**Διάλογος**», ἀριθ. 32 / Ἀπρίλιος - Ἰούνιος 2003. Ἐπιμέλ. ἡμετ.